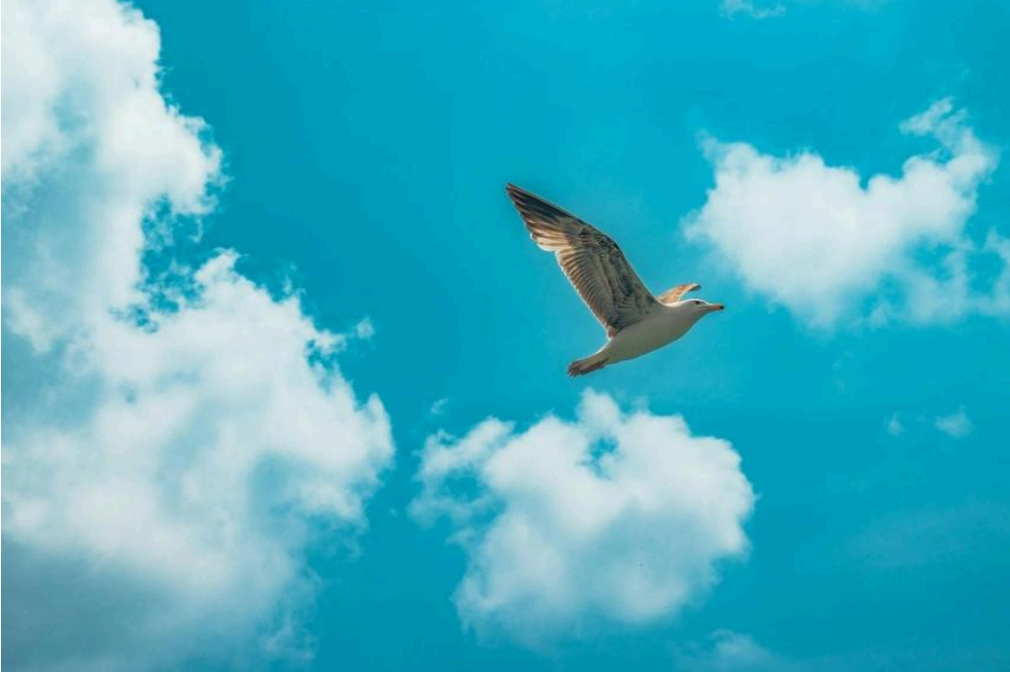

Özgürlük Senfonisi

– Mikail Dede · 25 Eylül 2024

seni anlıyorum güzel kadın
empati kuruyorum senle ve benimle
ipe asılmış pankartlara benziyorum
ve sen bana benzemiyorsun

biz çıplak ve dilsiz birer silüet
iki insan aşka susayan
dört gözle bir iyi bir kötü olan
gelgitli geceler sonunda

nice gece ve gündüz
varken önümüzde
önümde duruyorsun
girişi çıkışı serbest hücre
olan duvar

yüreklerimiz bitap nefes nefese
ellerimiz birbirine sarmaşık zincirle
dudakların dolaşırken tüm varlığında

yegâne anılar kalır varlığımızdan artık
dumana boğuyoruz yaralarımızı iki sigarayla
kül tablasında yığılan izmaritlerin valsında

canımızı canla başla veriyoruz
hürriyet ilan ediyoruz yitirilmiş özgürlükte
artık şair bey dediğin adam ben değil
ranzalara zincirlenmiş bir ruhsuz gölgeyim

seni de anlamıyorum güzel kadın
kendimi de
ya sen sen beni anlıyor musun güzel kadın

prangalı sevmek yakışmıyor bize
martılar gibi akıp gitmeliyiz uzaklara

fikirlerimizi tutup saçlarından
sürmeliyiz bizden uzak sürgünlere

kalbinden sürgüne gönder beni
kemiklerim çatlamalı

üzülmeliyim yitik ağaçlar altında
yaralarımı pansumanla be güzelim
sürükle beni kendi fikirlerine doğru

sen sürükle beni
sadece sen gönder sürgünlere
sürükle beni taşlı yollarda
derim diri diri soyulsun
özgürlüğün dövmeleri sayarım

çarmıha gelecek sensizlik
beni ne de olsa

bari sen vur beni gözlerinle
senin o yılanmış
şarap tadında güzelliğinle

lanetle beni taşlanan şeytan misali
çarmıhlara ger beni
yeryüzünde kurulan tahtım yok ki
kur cehennem mahkemesini yargıla beni

biliyorum güneş doğmadan unutacaksın beni
ne bir mesaj yazacaksın ne de bir düşünce kuracaksın
nefretini haykırmaya hacetin kalmayacak
ne de kabir ziyaretlerine vaktin olacak

yabancı kollarda uykuya dalacaksın
beni kimse anlamayacak ne sen
ne de ferman sahipleri

yürekten sevmenin dört büyük günahın
sayıldığı bu çağda....

...iki gözümün çiçeği....